

9:ssä Domus Academica-...
nusten vieressä. Tämän kaikille opiskelijoille tutun rakennuksen taiteellinen koristelu 100-vuotisjuhlien johdosta on täydessä käynnissä. Aikakauslehtisalin takaseinän käsittävä laaja fresko, jonka on maalannut taiteilija Erkki K o p o n e n ja lahjoittanut Suomen Kulttuurirahasto, on viimeistelyvaiheessa. Samoin

100-vuotisjuhlien aikana.

Edellä mainittujen töiden lisäksi kuvanveistäjä Kalervo Kallio valmistelee Ylioppilastuen kustannuksella lyötettävää mitalia ja maisteri Jouko Haavisto kirjaston 100-vuotishistoriaa.

Kirjaston toiminta on ollut kesänkin aikana vilkasta. Kokeilumielessä kirjasto pidettiin avoina heinäkuussakin. Ulkolaisia

Olut vastaa...
tuksen USA:sta: 126 kpl LP levyjä, pääasiassa klassillista musiikkia, mutta joukossa myös moderneja kappaleita. Kirjastolla on jo ennestään laaja klassillisen musiikin kokoelma, jota nyt saapunut erä sopivasti täydentää. Syksyn aikana järjestetään jälleen äänilevykonsertteja. Kirjastossa voidaan muulloinkin kuunnella musiikkihuoneessa kunkin haluamia levyjä. — OkJS.

Kalevi Leinonen:

Vihkiäiset

Maaherra ajoi paikalle mustassa autossa. Kun hän astui kolmen muun herran saattamana uimalan köynnöstetystä portista sisään, kohtahti juhlayleisö. Juhlatoimikunnan puheenjohtaja, joka oli hermostuksissaan kiertänyt solmionsa rullalle, kiirehti puolittain juoksevin askelin seuruetta vastaan.

— Herra maaherra, tervetuloa! Suuri kunnia, hän huohotti ja puristi sydämellisesti siviilipukuihin lääninkomissaarion kättä. — Tervetuloa, sydämellisesti tervetuloa. Puheenjohtaja viittoi innokkaasti tietä seurueen muille jäsenille.

Hän oli pitkä, laiha mies, jonka päällä vaatteet näyttivät olevan kuin tilapäisesti ripustettuina. Väliin taakseen vilkaisten hän käveli nopein askelin ohjattaviensa edellä. Juuri kun seurue oli astumassa kahden uimakopin välitse juhlayleisön eteen, johdatteli ja jähmettyi paikalleen tuijottaen maaherraan. Hänen kätensä vaivatti kerran, kaksi. Sitten hän ryntäsi kiireesti kohti maaherraa.

— Suokaa anteeksi, herra maaherra. Erehdyin. Olen aivan uupunut, sekaisin päästäni. Suokaa anteeksi. Maaherran kättä puristaessaan hän vielä jatkoi: — Tervetuloa, herra maaherra. Ette usko, kuinka pahoillani olen.

Maaherra hymyili suopeasti, sillä päivä oli kaunis ja järveltä puhalsi viileä tuuli. Hän todella piti tällaisista kotiseutujuhlista, jotka samalla ilmensoivat edistysellisiä pyrintöjä.

Seurue käveli muun yleisön eteen sille varatun penkin luo. Jotkut lähellä istuvista nousivat seisomaan, eräät miehet ottivat hatun päästään, ja pari tyttöä rupesi nauramaan.

Seurue istuutui, ja juhlatoimikunnan puheenjohtaja istuutui myös, maaherran viereen.

Yleisön kohina taukosi ja syntyi hiljaisuus, jonka läpi selvästi saattoi kuulla, kuinka Aku, vanhapoika kauppias, nauratti myyjätär-sisäkköään talonsa kuistilla. Useimmat läsnäolijoista tiesivät, kuinka se tapahtui: Aku juoksi perässä ja päästyään lähelle kääntyi selin koettaen takapuoli edellä ahdistella tyttöä nurkkaan. Kylä oli hyväksynyt Akun tavan säädylliseksi, ja häntä pidettiin suurella arvossa. Hän oli kunnallisen ja kirkollisen elämän johtomiehiä aina siihen saakka, kunnes joku sodanjälkeisten vuosien sijoiltaan järkkyneissä oloissa antoi hänet ilmi sala-kaupasta.

Yleisön tarkkaavaisuus siirtyikin hetkeksi Akun kuistilta kuuluiin huutoihin ja kikatukseen, mutta pian muistettiin jälleen, missä oltiin, ja käännettiin katsomaan eteenpäin.

Hiljaisuus syveni syvenemistään. Maaherra pyyhki hikeä otsaltaan ja juhlatoimikunnan puheenjohtaja tuijotti jäykästi eteensä. Pari tyttöä alkoi nauraa.

Vihdoin juhlatoimikunnan puheenjohtaja lennähti pystyyn kuin vietereltä, ja katsahti säikähtäneen näköisenä ympärilleen.

Rykäistään hän sanoi äänekäästi:

— Arvoisa yleisö...

Hän oli nostanut kätensä solmiota oikaisemaan ja siirtänyt siitä sormensa paidankauluksen alle, mihin käsi tuntui luontevasti asettuvan. Hän asui vielä pari askelta taaemmas aivan laiturin reunalle ja aloitti uudelleen:

— Herra maaherra, kunnioitetut vieraamme, arvoisa yleisö, kuinka välikkyykään kauniina ja houkuttelevana tämä isänmaamme eräs armas silmä tässä kasvojemme edessä.

Puhuja huitaisi suurpiirteisesti kädellään taakseen.

Bardotismi on herättänyt ankaran väittelynlaineikon suomenlahden länsirannalla. Eräät arvostelijat ovat sitä mieltä, ettei BB ole taiteilija, vaan aivan jotain muuta. Vastapuoli käyttää siis kovaa kieltä, joskohta BB-kerhot ovat vahvoja kehumaan suosikkiaan.

Viikon novelli

— Vesi vanhin voitehista, sanoo viisas suomalainen sananlasku, ja vaikka lääketeollisuus onkin saavuttanut yhä suurempia ja suurempia voittoja tieteen etulinjassa... Suomalaisen miehen työ on johtanut uskomattomiin saavutuksiin niin eläintieteellisen kuin ihmislääketieteenkin puolella. Täällä syrjäisissäkin kylissä tehdään uhrautuvaa sivistystyötä, kansanopetuksen jalo aate leimuaa täälläkin. En voi sanoa kuvata, vakuutan vieraillemme, milaisia vaikeuksia, millaista ymmärtämättömyyttä, saa täällä kokea, hyvin usein kokea, sellainen, jolla on harrastusta suurin kysymyksiin, jolla on herkkyyttä maailmankaikkeuden mahtavuudelle, jonka kädessä vahahtelee kynä malttamattomana kuin nuori hevonen, varsa, suoraan sanoen ja käyttäkseni jo antiikkista verstausta: kuin Pegasos.

Puhuja tuijotti maaherraan, joka katsoi suoraan eteensä. Muuan pikku poika oli kävellyt aivan

että täällä olisi ymmärtäväistä kuulijakuntaa.

Puhuja ryhtyi kaivamaan taskuaan, mutta huomasi samalla pojan, joka nyt oli kiivennyt hänen istumapaikalleen ja nyki maaherraa hihasta. Huolestuneena puhuja silloin kiiruhti penkin luo, nosti pojan pois, taputti tätä pylylle, heristi sormeaan ja kuiskasi maaherralle: — Suokaa anteeksi. Tällaista täällä on. Te ymmärrätte kyllä...

Keskeytyksen jälkeen hän palasi takaisin laiturin reunalle ja alkoi lukea:

On ihmeellinen vesi ja armas järvemme. Kas siellä sorsat pesii ja mekin uiskelemme. Oi kuinka vaan se välkky. Ja kalaa sieltä saa. Ja salakat ne salkkyy.

Oi uimaan oppikaa.

— Niin, tämä runo oli vain vaatimaton...

Tätä sanoessaan puhuja astahiti taaksepäin ja hävisi näkyvistä.

vanut kolme tokuntaa. M lannin impe tia ja sen vä esille tässä. Laajasti j sitellään Ra vallankumoi antoivat le tien tiedon tyylkkyyks, filosofia ja vat rakasta

Kansojen kerrotaan lan ja Pre ta ja ke Samoihin lannin imp riin Pohjo toista siirt pautta en Amerikassa mous joht senäistymi Suurten ei jättänyt kaan. Vi Ranskan jolla oli o tus, ei vaan koko Danton, tuon ajan le on mu kauhistuk myytti.

17. osa: värikuvaa 18. osa: 8 värikuv Nämä yhtenä osana.

suusta. — Ikä si maah han satti hansa.

Puhuja katseensa — Maa onko mi — Eih herra vä tensä Tarkoit oli loista — Te ... Pidi ne

Maah hieman tä puhu — M Mutta yllenne — Ei taan va Harmil piditte Laps mässä kaan e ensinn täsi Al raen a kymme yleisös seen, Samas huutel sinut. Hän ken ja päri. siivoa

atoimi-
istutui
ja syn-
selvästi
u, van-
ti myy-
kuistil-
a tiesi-
i: Aku
ään lä-
n taka-
tyttöä
äksynyt
ja hän-
sa. Hän
en elä-
siin
jälkeis-
kyneis-
i sala-

alle, mihin käsi tuntui luontevasti
asettuvan. Hän asui vielä pari as-
kelta taaemmas aivan laiturin
reunalle ja aloitti uudelleen:

— Herra maaherra, kunnioi-
tetut vieraamme, arvoisa yleisö.
kuinka välikkyykään kauniina ja
houkuttelevana tämä isänmaam-
me eräs armas silmä tässä kasvo-
jemme edessä.

Puhuja huitaisi suurpiirteisesti
kädellään taakseen.

Bardotismi on herättänyt anka-
ran väittelylaineikon suomen-
lahden länsirannalla. Eräät ar-
vostelijat ovat sitä mieltä, ettei
BB ole taiteilija, vaan aivan jo-
tain muuta. Vastapuoli käyttää
siis kovaa kieltä, joskohta BB-
kerhot ovat vahvoja kehumään
suosikkiaan.

Viikon novelli

— Vesi vanhin voitehista, sa-
noo viisas suomalainen sananlas-
ku, ja vaikka lääketieteellinen on-
kin saavuttanut yhä suurempia
ja suurempia voittoja tieteen etu-
linjassa... Suomalaisen miehen
työ on johtanut uskomattomiin
saavutuksiin niin eläintieteellisen
kuin ihmislääketieteenkin puolel-
la. Täällä syrjäisissäkin kylissä
tehdään uhrautuvaa sivistystyötä,
kansanopetuksen jalo aate lei-
muu täälläkin. En voi sanoin ku-
vata, vakuutan vieraillemme, mil-
laisia vaikeuksia, millaista ym-
märtämättömyyttä, saa täällä ko-
kea, hyvin usein kokea, sellainen,
jolla on harrastusta suuriin kysy-
myksiin, jolla on herkkyyttä
maailmankaikkeuden mahtavuu-
delle, jonka kädessä vahahtelee
kynä malttamattomana kuin nuori
hevonen, varsa, suoraan sanoen
ja käyttäkseni jo antiikkista ver-
tausta: kuin Pegasos.

Puhuja tuijotti maaherraan, jo-
ka katsoi suoraan eteensä. Muuan
pikku poika oli kävellyt aivan
kutsuvieraiden penkin taakse ja
ryhtyi työntämään itseään takaa-
päin maaherran viereen puhujan
vapaaksi jättämälle paikalle.

— Hevonen uimassa, kuinka
uljas näky. Puhuja kiihtyi ja tui-
jotti yleisön päitten yli. — Her-
ra maaherra, kunnioitetut vie-
raamme. Kuinka paljon ihanaa
runoutta onkaan vesi synnyttä-
nyt. Väikehtivät pisarat vesittä-
vät koko maailmankirjallisuutta.
Haluaisin lausua teille erään ru-
non, jonka olen kirjoittanut tätä
tilaisuutta varten, koska tiesin,

että täällä olisi ymmärtäväistä
kuulijakuntaa.

Puhuja ryhtyi kaivamaan tas-
kuaan, mutta huomasi samalla
pojan, joka nyt oli kiivennyt hän-
nen istumapaikalleen ja nyki
maaherraa hihasta. Huolestu-
neena puhuja silloin kiiruhti pen-
kin luo, nosti pojan pois, taputti
tätä pyllylle, heristi sormeaan ja
kuiskasi maaherralle: — Suokaa
anteeksi. Tällaista täällä on. Te
ymmärrätte kyllä...

Keskeytyksen jälkeen hän pa-
lasi takaisin laiturin reunalle ja
alkoi lukea:

On ihmeellinen vesi
ja armas järvemme.
Kas siellä sorsat pesii
ja mekin uiskelemme.
Oi kuinka vaan se välikkyy.
Ja kalaa sieltä saa.
Ja salakat ne sälkky.

Oi uimaan oppikaa.

— Niin, tämä runo oli vain
vaatimaton...

Tätä sanoessaan puhuja astah-
ti taaksepäin ja hävisi näkyvistä.
Pari tyttöä rupesi nauramaan, ja
äskinen pikku poika huusi:

— Äiti, te putot!

Osa juhlayleisöä lääninkomis-
saario etunenässä ryntäsi laiturin
reunalle. Komissaario huusi:

— Siirtykää kauemmaksi! Pe-
lastusrengas!

Mutta puhuja kiipesi jo vettä
tippuen rappuja ylös. Hänen kat-
seensa oli kiintynyt yli laiturin
reunan kumartuneeseen maaher-
raan.

— Suokaa onteeksi, herra maa-
herra! hän sanoi ja sylki vettä

le on muodostunut kunnian ja
kauhistuksen, pelon ja rohkeuden
myytti.

17. osa: 447 sivua, 208 kuvaa, 5
värikuva ja 2 karttaa.

18. osa: 512 sivua, 230 kuvaa,
8 värikuva ja 5 karttaa.

Nämä osat ilmestyvät myös
yhtenä nahkaselkäisenä kaksois-
osana.

suustaan. — Mitä piditte siitä?

— Ikävää, hyvin ikävää, vasta-
si maaherra. — Mutta sellaista-
han sattuu joka päivä kenelle ta-
hansa.

Puhuja käänsi epätoivoisena
katseensa lääninkomissaarioon.
— Maaherra ei pidä runostani,
onko minun käsitettävä niin?

— Eihän toki, kiirehti maa-
herra väliin ja laski varovasti kä-
tensä puhujan olkapäälle. —
Tarkoitin putoamistanne. Runo
oli loistava.

— Te siis... Ei, te imartelette
... Pidittekö siitä ihan tosissan-
ne

Maaherra vetäytyi varovasti
hieman kauemmaksi kiihtynees-
tä puhujasta ja sanoi:

— Menkäämme nyt istumaan.
Mutta tehän tarvitsette kuivaa
yllenne.

— Eihän toki, eihän toki. Istu-
taan vain. Tuskin edes kastuin.
Harmillista, mutta pääasia, että
piditte... Lapset! Laulamaan!

Lapset istuivat yhdessä ryh-
mässä takapenkillä, mutta ku-
kaan ei ilennyt lähteä paikaltaan
ensimmäiseksi. Juuri silloin ryn-
täsi Akun myyjätär-sisäkkö nau-
raen aitan nurkan taitse rantaan
kymmenen metrin päähän juhla-
yleisöstä. Hän nauroi katketak-
seen, kunnes huomasi ihmiset.
Samassa huohotti Akukin esiin ja
huuteli: — Pulu, pulu, kyllä minä
sinut...

Hänen lauseensa katkesi kes-
ken ja hän pyörähti jyrkästi ym-
päri. — Liisa tulee heti puotia
siivoamaan, hän sanoi takaisin
mennessään olkansa yli.

Pari tyttöä tirskei, mutta pian
oli juhlatoimikunnan puheenjoh-
taja saanut lapset laulamaan.
Aurinko paistoa ja järveltä kävi
suljoisen viileä tuuli. Maaherra oli
itse asiassa hyvin tyytyväinen,
kun hän nousi pitämään uima-
laitoksen vihkiäispuhetta, jonka
johtoiheena oli, kuten paikalli-
nen lehti seuraavassa numeros-
saan mainitsi, "Isänmaa, sen hy-
vinvointi ja menestys, jota uima-
taitokin niin onnellisella tavalla
edistää".

tosta osakseen. Erikoisesti Ossi
Kostian, Eila Roineen ja Veijo
Pasasen suoritukset ovat herät-
täneet ihastusta. Illalla klo
19.15 on vuorossa Jalmari Fin-
nen sadan vuoden takaista Tam-
peretta kuvaileva "Maria Kris-
tina". Ruth Matson sommittele-
ma esinäytös "Lastenkutsut" saa
jo hyvälle tuulelle ja oikeaan
tunnelmaan ja teatterineuvos
Eino Salmelaisen ohjaama hil-
peä esitys tutustuttaa katsojan
"vanhaan hyvään aikaan", jolloin
kiire oli vielä keksimättä ja ato-
mipommi tuntematta.

Tampereen Teatteri

Tänään 19.30 esitetään toisen
kerran Lauri Kokkosen uusi hu-
vinäytelmä "Laahus", jonka ta-
pahtumat keskittyvät erään kir-
konkylän kukkakauppaan. Kuk-
kakauppiiaan on Elsa Ranta-
talo, seikkailuihin jou-
tuvana ompelijattarena Eeva-
Kaarina Volanen, kunnanvaltuus-
ton ja hevosystävän seuran ym-
puheenjohtajana Valtteri Virma-
joki, Ruotsista palaavana nuore-
na parina Helena Haavisto ja Yr-
jö Järvinen. Komedian on oh-
jannut Lilli Markkanen ja lavas-
tanut Lassi Salovaara.

Lauantai-ilta vietetään räisky-
vän puolalaisoperetin "Masur-
kan" merkeissä, Kalle Kirjavai-
sen ohjaamaan esityksen pääteh-
tävissä ovat Anneli Haahdenmaa,
Ava Lindqvist, Helge Hansila ja
Kauko Väyrynen. Sunnuntaina
15.30 on vuorossa wieniläisittäin
vallaton musiikkihupailu "Kärpä-
sen purema". Sunnuntaina 19.30
esitetään "Laahus" kolmannen
kerran.

Kaupunginorkesterin

tänään Kaupungintalossa klo
19.30 alkavassa wieniläisessä il-
lassa vieraillee solistina nuori pia-
notaiteilija Ritva Anttila-
Seppä soittaen Beethovenin
Pianokonserton n:o 4, G-duuri.
Ritva Anttila-Seppä on opiskellut
prof. Timo Mikkilän johdolla ja
täydentänyt opintojaan ulkomailla.
Hän antoi ensikonserttinsa
Helsingissä v. 1956. V. 1955 hän
voitti akateemisen pianomesta-
ruuden ja I palkinnon Maj-
Lind-kilpailuissa pianisteille. Or-
kesteriohjelmassa on Schubertin
Sinfonia n:o 1, D-duuri ja Beet-
hovenin Leonore-alkusoitto n:o
3. Eero Kosonen johtaa.

— Ahjolan Vapaaopis-
to: Epilä: maan. klo 18—20.30
Posliininmalaus, tiist. 19—21.30
Äitien piiri, kesk. 18—20.30 Pos-
liininmaal., 19—21 Miesten Kes-
kustelupiiri, perj. 18.30—21 As-
kartelupiiri. — Tako (Näsiin-
nankatu 40): maan. 17.30—20
Posliininmaal., 20—22 Äitien piiri,
tiist. 18.30—21 Posliininmaal.,
19—21 Sekakuoro, kesk. 18—20
Johtamistaito. — Lielähti: Oh-
jelma elisessä lehdessä. — Pis-
pala: Toiminta alkaa vasta 29.
9. Posliininmaalauksen ilmoittau-
tuminen 22. ja 23. 9. klo 18—
20.30.